

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010334
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320010334.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2022, v trestnej veci proti odsúdenému S. D., pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1Nt/4/2020 zo dňa 23.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa 394 ods. 1 Tr. poriadku p o v o ľ u j e obnovu X. T. R. odsúdenému S. D., nar. XX.XX.XXXX T. F., trvale bytom F., I.. Y. XXXX/XX, na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/140/2018.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/140/2018 zo dňa 15.05.2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/43/2019 zo dňa 04.12.2019 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 2T/140/2018, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, prostredníctvom svojho obhajcu, odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti namietal, že uznesenie Okresného súdu Humenné sp.zn. 1Nt/4/2020 zo dňa 23.03.2022 považuje za arbitrárne, nerešpektujúce ustálenú súdnu prax a to predovšetkým judikatúru Ústavného súdu SR, Ústavného súdu ČR ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva ako ani právny názor, vyslovený Krajským súdom v Prešove v uznesení sp. zn. 3Tos/25/2020 zo dňa 21.10.2021. Odsúdený poukázal na priebeh konania v jeho trestnej veci, pričom konštatoval, že dňa 27.05.2020 podal na Okresný súd Humenné návrh na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/140/2018 pre zločin krátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona a návrh na odklad výkonu uloženého trestu podľa § 398 ods. 3 Tr. poriadku, ktorý bol odôvodnený tým, že vyšli najavo nové dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osobe alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za nové dôkazy odsúdený označil výpoveď svedkyne Y. Y., ktorá v roku 2015 vykonávala účtovníctvo pre daňový subjekt J. D., a ktorá uviedla, že do daňových výdavkov daňového subjektu J. D. nezaúčtovala všetky doklady, ktoré bolo potrebné zaúčtovať, pričom táto skutočnosť sa následne prejavila v rámci daňových kontrol, ktoré boli podkladom pre vznesenie obvinenia odsúdenému a ktoré boli prevzaté do výroku odsudzujúceho rozsudku. Za ďalší nový dôkaz označil znalecký posudok H.. Z.. Š. W. č. 59/2020, znalca z odboru ekonómia a manažment, ktorý pri vypracovaní znaleckého

posudku mal k dispozícii kompletne účtovníctvo daňového subjektu J. D. za rok 2015, pričom zo záverov tohto znaleckého posudku na str. 12 vyplýva, že správna daňová povinnosť daňového subjektu J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP 2517/33, IČO: 47928298 na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 mala byť vo výške 24.542,91 eur. Keďže daňový subjekt si v pôvodnom daňovom priznaní uviedol daň vo výške 1.688,61 eur, rozdiel predstavuje sumu 22.854,30 eur. Uvedená výpoveď a znalecký posudok č. 59/2020 sú skutočnosťami skôr neznámymi, ktoré môžu sami o sebe alebo v spojení so známymi dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie, čo sa týka právnej kvalifikácie skutku a následného rozhodnutia o treste u odsúdeného. Odsúdený vo svojej sťažnosti taktiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Tos/25/2020-78 zo dňa 21.10.2021, ktorým sťažnostný súd zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 1Nt/4/2020 zo dňa 09.09.2020 s tým, že uložil prvostupňového súdu povinnosť zistiť, či boli daňovým orgánom a znalcovi Z. W. predložené totožné účtovné doklady daňového subjektu a čo bolo príčinou toho, že došlo k odlišným záverom daňových orgánov a znalca W. ohľadom daňového schodku spôsobeného daňovým subjektom. Uložil súdu povinnosť vypočuť svedkyňu Y., znalca Z. W. a prípadne doložiť aj odsúdeného. Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania opätovne rozhodol tak, že zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom odsúdený predmetné rozhodnutie považuje za strohé, nenapíňajúce kritériá odôvodnenia podľa § 176 ods. 2 Tr. poriadku, ktoré sa ani nezaobera skutočnosťami, uvedenými v návrhu na povolenie obnovy konania a skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Podľa názoru odsúdeného, dôkazy predložené odsúdeným spolu s návrhom na obnovu konania majú vplyv minimálne na rozhodnutie o treste, a teda je naplnená požiadavka upravená v § 394 ods.1 Tr. poriadku. Odsúdený s poukazom na to, že podmienkou povolenia obnovy konania nie je absolútna istota, že novo tvrdené skutočnosti alebo novo navrhované dôkazy nepochybne povedú k inému skutkovému zisteniu, odchylnemu od predchádzajúceho konania, ale pre povolenie obnovy konania postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti či dôvodný predpoklad možnej zmeny rozhodnutia o vine a treste, mal za to, že v predmetnej trestnej veci sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Odsúdený argumentujúci tým, že na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu podľa § 257 Tr. poriadku, sú, podľa jeho názoru, všetky dôkazy predložené v rámci návrhu na povolenie obnovy konania novým dôkazom, ktorý bol pre súd neznámy. Taktiež uviedol, že vyhlásenie viny odsúdeného je sporné, keďže tak urobil vo vzťahu ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v obžalobe na základe skutkového omylu spočívajúceho v domnení o správnom postupe orgánov činných v trestnom konaní pri určovaní jeho viny a v neposlednom rade vo vzťahu k nevedomosti o existencii účtovných dokladov preukázateľne znížujúcich výšku jeho daňovej povinnosti. Záverom odsúdený konštatoval, že skutok, za ktorý bol odsúdený, je vo svetle nových skutočností a zabezpečených dôkazov nespôsobilým naplniť skutkovú podstatu zločinu skrátenia dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, nakoľko zo strany odsúdeného nemohlo dôjsť k naplneniu objektívnej stránky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu. Taktiež vo vzťahu k novým dôkazom mal za to, že je sporné aj naplnenie subjektívnej stránky predmetného trestného činu, keďže možno uvažovať o nespôsobilom pokuse. Na základe uvedeného uzavrel, že novo predložené dôkazy spochybňujú závery súdu o právnej kvalifikácii skutku, ako aj o uloženom treste v pôvodnom konaní, a to v takej miere, že pre naplnenie práva odsúdeného na spravodlivé konanie je namieste povoliť obnovu konania v prospech odsúdeného. Taktiež vyslovil, že súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho návrhom o odklad výkonu trestu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a má za to, že so závermi súdu prvého stupňa nemožno súhlasiť.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia prvostupňového súdu vyplýva, že súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania z toho dôvodu, že nájdenie ďalších účtovných dokladov sa nedotýka podstatných náležitostí výroku o vine v rozsudku, ktorým bol S. D. odsúdený za spáchanie trestného činu skrátenia dane podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona. Taktiež prvostupňový súd konštatoval, že znalcovi zrejme neboli predložené všetky novoobjavené doklady, pretože príjmová časť peňažného denníka zostala totožná s príjmami deklarovanými daňovým subjektom pri podaní daňového priznania a takto zrekonštruované účtovníctvo preto nemožno považovať za úplné a hodnoverné. Súd prvého stupňa taktiež uviedol, že bolo na odsúdenom, či uprednostní na strane výdavkov fiktívne doklady, na základe ktorých zníži svoj daňový základ o sumu 325.675,47 eur alebo či uprednostní na strane výdavkov skutočné výdavky, potvrdené reálnymi dokladmi a zníži svoj základ o sumu 231.789,26 eur, pričom podľa záveru súdu sa odsúdený rozhodol pre prvú možnosť, a preto znížený daňový základ predstavoval

sumu 12.690,78 eur a nie sumu 106.576,99 eur, akú by základ dane predstavoval v prípade, ak by boli odsúdeným uplatnené iba skutočne vynaložené výdavky vrátane „dovtedy nezarátaných“ výdavkov. Na základe uvedeného vyhodnotil súd prvého stupňa znalecký posudok H.. Z.. Š.W. W. č. 59/2020 ako nespôsobilý na vyvolanie účinkov podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

S týmito závermi okresného súdu však nie je možné súhlasiť.

Krajský súd považuje za potrebné najskôr vo všeobecnosti uviesť, že predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z dvoch mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., ale skúma len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 278 ods.1 Tr. poriadku (teraz § 394 ods. 1 Tr. poriadku) nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu konania uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R10/76).

Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení správne zistil, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/140/2018 zo dňa 15.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/43/2019 zo dňa 04.12.2019 bol obžalovaný S. D. uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- dňa 19.01.2016 ako zodpovedná osoba za daňový subjekt J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP č. 2517/33, IČO: 47928298 podal riadne daňové priznanie dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015, kde zaúčtoval do svojich výdavkov doklady z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom 6962021813475002 za nákup tovaru od spoločnosti STAVOMEGA, s.r.o., so sídlom Košice 482, Moldava nad Bodvou, IČO: 36578118, avšak daňovou kontrolou Daňového úradu Humenné bolo zistené, že doklady z elektronickej registračnej pokladne nachádzajúce sa v účtovníctve daňového subjektu J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP 2517/33, IČO: 47928298 sa nezhodujú s dokladmi vystavenými z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom 6962021813475002 od spoločnosti STAVOMEGA s.r.o., so sídlom Košice 482, Moldava nad Bodvou, IČO: 36578118, čím daňový subjekt J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP 2517/33, IČO: 47928298 porušil ustanovenie § 2 písm. i/ zákona číslo 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, nakoľko si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe uvedených pokladničných dokladov,

- dňa 19.01.2016 ako zodpovedá osoba za daňový subjekt J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP č. 2517/33, IČO: 47928298 podal riadne daňové priznanie dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015, kde zaúčtoval do výdavkov doklady z elektronickej registračnej pokladne s daňovým registračným kódom 6952020482981006 za nákup stavebného materiálu od spoločnosti L and L TRADING spol. s.r.o. so sídlom Rozvojová 2/B, Košice, IČO: 31664890, avšak daňovou kontrolou Daňového úradu Humenné bolo zistené, že doklady z elektronickej registračnej pokladne

nachádzajúce sa v účtovníctve daňového subjektu J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP 2517/33, IČO: 47928298 sa nezhodujú s dokladmi vystavenými z elektronickej registračnej pokladne spoločnosti L and L TRADING spol. s r.o., so sídlom Rozvojová 2/8, Košice, IČO: 31664890, teda daňový subjekt J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP č. 2517/33, IČO: 47928298 porušil ustanovenie § 2 písm. i/ zákona číslo 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, nakoľko si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe uvedených pokladničných dokladov,

čím ako osoba konajúca za daňový subjekt J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP č. 2517/33, IČO: 47928298 za obdobie roka 2015 skrátil daň z príjmov fyzickej osoby celkom vo výške 80.801,61 eur na škodu štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Prešov, pobočka Humenné.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia uznesením sp. zn. 3Tos/25/2020 zo dňa 21.10.2021, doplnil dokazovanie v predmetnej trestnej veci výsluchom svedkyne Y. Y., účtovníčky spoločnosti J. D., miesto podnikania Humenné, ul. SNP 2517/33, IČO: 47928298, ako aj výsluchom znalca H.. Z.. Š. W.. Taktiež na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2022 prečítal listinné dôkazy, a to daňové priznanie daňového subjektu J. D. za rok 2016, správu daňového úradu a výpis zo živnostenského registra.

Z výsluchu svedkyne Y. vyplýva, že táto viedla v roku 2015 účtovníctvo pre daňový subjekt J. D. na základe dokladov, ktoré jej priniesol odsúdený. Svedkyňa jednotlivé doklady zaúčtovala a následne vyhotovila daňové priznanie. Po skončení vykonávania účtovníckej činnosti, pre zdravotný stav jej manžela, našla pri vypratávaní kancelárie jeden šanón dokladov, ktorý bol položený na inom mieste, ako si zvykla odkladať účtovné doklady a po jeho otvorení zistila, že sa jedná o účtovné doklady, ktoré sa vzťahujú na podnikanie J. D.. Uviedla, že odsúdenie S. D. ju mrzí, a preto vyhotovila tzv. rekonštrukciu účtovníctva, do ktorého zahrnula aj nájdené doklady, pričom takto opravené účtovníctvo odovzdala odsúdenému. Uviedla, že si spomína, že vznikol veľký rozdiel v daňovej povinnosti, keďže pôvodná daňová povinnosť bola nízka a po rekonštrukcii účtovníctva bola táto povinnosť cez 20.000,- eur.

Z výpovede znalca H.. Z.. Š. W. je zrejmé, že účtovné doklady, ktoré tento použil pri vypracovaní znaleckého posudku, mu predložil advokát odsúdeného jednorazovo, pričom sa jednalo o sedem šanónov, v rámci ktorých boli jednak vystavené faktúry, ako aj príjmové doklady a taktiež výstupy z jednouchého účtovníctva. Vyslovil, že už si presne nespomína, ale protokol z daňovej kontroly súčasťou jemu predložených dokladov nebol. Rozdiel medzi závermi správcu dane a závermi znalca mohol, podľa jeho názoru, vzniknúť v dôsledku, že daňový subjekt nezaúčtoval všetky doklady, pričom po revízii účtovníctva vznikla požiadavka na vypočítanie výšky daňovej povinnosti. Zároveň spresnil, že nevie posúdiť, ktoré doklady mal daňový úrad k dispozícii pri daňovej kontrole a taktiež jemu nebol predložený peňažný denník, ktorý bol predložený správcovi dane, jemu bol predložený iba ten denník, ktorý bol vyhotovený po revízii účtovníctva. Vo vzťahu k hodnoteniu výdavkov, znalec uviedol, že tieto kontroloval len z formálnej stránky, teda ich obsahovú správnosť, ako aj oprávnenosť výdavkov, existenciu dodávateľa, či reálne vykonanie prác a dodanie služieb, nevykonával. Odkontroloval len položky významnejších hodnôt a ich zaúčtovanie. Na otázku sudcu, čo by nastalo v prípade, ak by k výdavkom zisteným znalcom vo výške 442.710,79 eur boli prirátané aj výdavky, plynúce z fiktívnych dokladov od spoločnosti STAVOMEGA, s.r.o. a L and L TRADING vo výške 325.675,47 eur a následne by došlo k odrátaniu takto určených výdavkov od deklarovaných príjmov, znalec uviedol, že by vznikla na strane daňového subjektu účtovná strata, ktorá by mala na účtovníctvo daňového subjektu taký dopad, že daňová povinnosť uvedeného subjektu za rok 2015 by bola 0,- eur a následne by sa zaúčtovaná strata prejavila vo výdavkoch v najbližších piatich kalendárnych rokoch vždy vo výške 1/5 straty, maximálne však do výšky zisku.

Zo záverov znaleckého posudku H.. Z.. Š. W. č. 59/2020 zo dňa 26.5.2020 vyplýva, že na základe výpočtu z predložených účtovných dokladov a výstupov z účtovníctva, za predpokladu, že by pôvodne priznané výnosy (príjmy) daňovníčky boli znížené o jej pôvodne nezarátané výdavky, potom s prihliadnutím na tieto zistenia by mala byť správna daňová povinnosť daňového subjektu J. D. na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 vo výške 24.542,91 eur. Rozdiel dane, ktorú bol daňový subjekt povinný zaplatiť, predstavoval čiastku 22.854,30 eur, keďže daňový subjekt v pôvodnom daňovom priznaní uviedol daň vo výške 1.688,61 eur a znalcom zistená výška dane bola vo výške 24.542,91 eur. Výška rozdielu dane medzi daňou zistenou znalcom a daňou, uvedenou v protokole z daňových kontrol dane z príjmov fyzickej osoby, predstavuje čiastku 56.258,70 eur, keďže správcom

dane vyčíslená daňová povinnosti, resp. skrátenie dane bolo určené vo výške 80.801,61eur a znalcom zistená výška dane je 24.542,91 eur.

Sťažnostný súd, poukazujúc na rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 2T/140/2018 zo dňa 15.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/43/2019 zo dňa 04.12.2019, ktorým bol S. D. uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zákona z dôvodu, že si neoprávnene uplatnil daňové výdavky na základe pokladničných dokladov, konkrétne špecifikovaných v skutku, od spoločnosti STAVOMEGA s.r.o., so sídlom Košice 482, Moldava nad Bodvou, IČO: 36578118 a L and L TRADING spol. s.r.o., so sídlom Rozvojová 2/8, Košice, IČO: 31664890, čím skrátil daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 o sumu 80.801,61 eur, konštatuje, že trestného činu skrátenia dane podľa § 276 ods.1, ods. 3 Tr. zákona sa dopustí ten, kto v značnom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Skrátením dane je nevyhnutné rozumieť akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého mu zo strany príslušného správcu dane bude vyrubená nižšia daň, ako je suma dane určená zákonom. S. D. bol odsúdený za skrátenie dane z dôvodu nezákonného zvyšovania výdavkov - zaradením fiktívneho výdavku do účtovníctva, ktorý reálne nebol vynaložený, ale daňový subjekt si ho napriek tomu uplatnil, následkom čoho došlo k nezákonnému zníženiu dane a tým k skráteniu dane v sume 80.801,61 eur.

Z nových dôkazov, ktoré predložil odsúdený spolu s návrhom na obnovu konania, vyplýva, že po skončení daňovej kontroly, ktorej výsledky boli podkladom pre začatie trestného stíhania odsúdeného pre trestný čin skrátenia dane podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, boli u účtovníčky daňového subjektu J. D. nájdené ďalšie doklady, týkajúce sa výdavkov predmetného daňového subjektu, ktoré neboli riadne zaúčtované a ani predložené správcovi dane v rámci daňovej kontroly, ktoré však samé osobe mali vplyv na výšku daňovej povinnosti uvedeného daňového subjektu, a teda aj na samotnú výšku skrátenej dane. Z predloženého znaleckého posudku č. 59/2020 zo dňa 26.05.2020, ako aj z výpovede znalca na verejnom zasadnutí dňa 03.03.2022 je zrejmé, že tento určil výšku daňovej povinnosti daňového subjektu J. D. po prihladnutí na novoobjavené doklady, týkajúce sa výdavkov tohto daňového subjektu, pričom porovnaním protokolu z daňovej kontroly s prílohami znaleckého posudku č. 59/2020 je sťažnostnému súdu zrejmé, že znalec pri určovaní výšky daňovej povinnosti neprihliadol na výdavky, ktoré správca dane vyhodnotil ako fiktívne. Uvedené vyplýva aj z výsluchu znalca na verejnom zasadnutí dňa 03.03.2022, kde tento konštatoval, že ak by prihliadol aj na výdavky od spoločnosti STAVOMEGA s.r.o. a L and L TRADING spol. s.r.o., na strane daňového subjektu by v dôsledku uvedeného vznikla daňová strata, ktorá by mala za následok vznik daňovej povinnosti vo výške 0,- eur, pričom podľa jeho záverov, vyplývajúcich zo znaleckého posudku, daňovému subjektu vznikla daňová povinnosť na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 vo výške 24.542,91 eur. Poukazujúc na znalcom vyčíslenú výšku daňovej povinnosti na strane daňového subjektu, uvedená skutočnosť by mala vplyv na samotnú formuláciu skutku, ktorý sa kládol odsúdenému za vinu, ako aj na jeho právnu kvalifikáciu, keďže v dôsledku novoobjavených dokladov by nedošlo konaním odsúdeného k skráteniu dane z príjmov fyzickej osoby celkovo vo výške 80.801,61 eur, ale za predpokladu, ak by sa preukázalo, že sa nejedná o fiktívne faktúry, výška dane, ktorú by odsúdený svojim konaním skrátil, by mohla naplňať aj inú kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu skrátenia dane, a to podľa § 276 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, keďže za predpokladu, ak by sa preukázalo, že správne určenie daňovej povinnosti daňového subjektu J. D. na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 malo byť určené vo výške 24.542,91 eur, pričom daňový subjekt priznal v daňovom priznaní daň za predmetné zdaňovacie obdobie vo výške 1.688,61 eur, skrátenie dane odsúdeným by predstavovalo sumu 22.854,30 eur.

Zhrnúc teda vyššie uvedené, je zrejmé, že odsúdeným predložené a navrhnuté nové dôkazy, a to výpoveď svedkyne Y., znalecký posudok H.. Z.. Š. W. č. 59/2020, ako aj jeho výpoveď, súdu skôr neznáme, sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, preto sťažnostný súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu a podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania, vedeného proti odsúdenému S. D., na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/140/2018 a súčasne podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/140/2018 zo dňa 15.05.2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.

9To/43/2019 zo dňa 04.12.2019 v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K argumentácii okresného súdu v tom smere, že obžalovaný sa mohol rozhodnúť podať daňové priznanie s uvedením skutočných výdavkov, obžalovaný ako daňový subjekt však uprednostnil na strane výdavkov fiktívne doklady, na základe ktorých znížil svoj daňový základ o sumu 325.675,47 eur, krajský súd uvádza, že akokoľvek je tento argument z hľadiska charakteru posudzovaného daňového subjektu správny a vychádzajúci z morálnych princípov, súdy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku sú povinné postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Obvinený má právo uvádzať akékoľvek okolnosti na svoju obranu (§ 34 ods.1 Tr. poriadku), teda môže aj klamať, nemôže však nikoho krivo obviniť, že sa dopustil trestného činu (§ 345 Tr. zákona).

O návrhu odsúdeného na odklad výkonu trestu odňatia slobody sťažnostný súd nerozhodoval, nakoľko predmetným rozhodnutím došlo k zrušeniu rozsudkov, ktoré odsúdenému ukladali trest odňatia slobody a zároveň sťažnostný súd nerozhodoval ani o väzbe odsúdeného podľa § 403 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko odsúdený doposiaľ nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho nedošlo k naplneniu dikcie vyššie uvedeného ustanovenia, v zmysle ktorého súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201>> Tr. poriadku rozhodne o väzbe, ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

prípustný.